

VAN DE MAKERS VAN HET NIEUWE RIJKSMUSEUM

DISCOURS FILM PRESENTEERT

MIJN REMBRANDT

EEN FILM VAN OEKE HOOGENDIJK

PERSMAP

MIJN REMBRANDT

NEDERLAND | 95 MINUTEN | KLEUR

EEN PRODUCTIE VAN

Discours Film

Oeke Hoogendijk & Frank van den Engel

MET STEUN VAN

Nederlands Filmfonds Production Incentive

AFK

Fonds 21

VSF Fonds

PRODUCENT

Discours Film

Oeke Hoogendijk, Frank van den Engel

+31(0)6 51 17 00 99

discours@xs4all.nl

DISTRIBUTEUR BENELUX

Cinéart Nederland B.V.

T +31(0)20 5308848

www.cineart.nl

PERS

Julia van Berlo

M: +31 (0)6 83785238

T: +31 (0)20 5308840

julia@cineart.nl

SALES & DISTRIBUTIE

Cinephil - Philippa Kowarsky

Cinephil.com

info@cinephil.com

MIJN REMBRANDT

LOGLINE

Rembrandt houdt, 350 jaar na zijn dood, de kunstwereld nog altijd in zijn greep. De epische documentaire MIJN REMBRANDT duikt in de exclusieve wereld van Rembrandtbezitters en Rembrandtjagers, waar men gedreven wordt door bewondering, hoogmoed, geld en afgunst, maar bovenal door een grenzeloze passie en liefde voor het werk van de grootmeester van de intimiteit.

SYNOPSIS

MIJN REMBRANDT speelt zich af in de wereld van de oude meesters en biedt een mozaïek van aangrijpende verhalen, waarin de grenzeloze passie voor Rembrandts schilderijen leidt tot dramatische ontwikkelingen en verrassende plotwendingen. Terwijl collectioneurs zoals het echtpaar De Mol van Otterloo, de Amerikaan Thomas Kaplan en de Schotse hertog van Buccleuch, ons deelgenoot maken van hun speciale band met 'hun' Rembrandt, brengt de Franse baron Eric de Rothschild twee Rembrandts op de markt. Dit is het begin van een verbeterde politieke strijd tussen het Rijksmuseum en het Louvre.

Ook volgt de film de aristocratische kunsthandelaar Jan Six als hij niet één, maar twee 'nieuwe' schilderijen van Rembrandt op het spoor lijkt te zijn. Deze zenuwslopende ontdekkingsreis lijkt zijn grootste jongensdroom waar te maken. Als hij ervan wordt beschuldigd een afspraak met een andere kunsthandelaar te hebben verbroken, dreigt zijn wereld ineen te storten.

De film MIJN REMBRANDT geeft een fascinerend inzicht in wat het werk van deze Nederlandse meester zo bijzonder maakt en waarom zijn kunstwerken mensen zo diep raken.

Na het succes van de prijswinnende documentaire *Het Nieuwe Rijksmuseum* (2014) vertelt regisseur Oeke Hoogendijk wederom een meeslepend filmverhaal over de wereld van kunst en kunstliefhebbers.

PROTAGONISTEN

JAN SIX X (1947)

Amsterdams oudste en nog steeds bestaande patriciërsfamilie wordt nu vertegenwoordigd door Jonkheer Jan Six van Hillegom X (1947) en zijn zoon Jan Six XI (1978). Jonkheer Jan Six is de tiende nazaat in rechte lijn van de historische Amsterdamse kunstverzamelaar en de huidige bewoner van het eeuwenoude familiehuis van de familie Six. Voor eeuwig met Rembrandt verbonden via het portret dat Rembrandt van hun voorvader Jan Six I schilderde en dat nog altijd in het huis hangt, spreekt hij over Rembrandt alsof het een familielid is. Zo brengt hij Rembrandt moeiteloos van de 17de naar de 21ste eeuw. Het is zijn levenstaak om de collectie bij elkaar te houden, toegankelijk voor een publiek. Straks wordt het stokje overgedragen aan zijn zoon Jan Six XI. Maar zal die wel bereid zijn zijn leven op dezelfde wijze te wijden aan het aloude familiebezit?

JAN SIX XI (1978)

De lat ligt hoog voor deze jongste telg uit de Six-dynastie. Jan Six XI probeert zich te ontworstelen aan het scenario dat vanuit zijn familiegeschiedenis voor hem klaar ligt: *"Nobody wants to be pushed into a corner. You hear all your life that everything you do is in preparation to follow in the Jan Six footsteps. But hey, I'm an individual!"*. Met liefde voor de kunst van Rembrandt in zijn DNA, gaat hij als kunsthandelaar en Rembrandt-detective door het leven. In MIJN REMBRANDT volgen we hem bij de ontdekking en aankoop van een niet eerder ontdekt schilderij van Rembrandt: *"Dit schilderij zorgt ervoor dat ik echt kan laten zien dat ik niet alleen maar een achternaam heb."* Het eclatante succes van zijn ontdekking leidt tot een ware mediacoup, maar alles staat of valt bij de toeschrijving van vriend en leermeester professor Ernst van de Wetering, de Rembrandt-autoriteit als het gaat om 'echt of niet echt'. Wat als Jan, verblind door zijn doel, als een eigentijdse Icarus te dicht bij de zon probeert te vliegen?

PROFESSOR ERNST VAN DE WETERING (1938)

Ernst van de Wetering is zonder twijfel de grootste Rembrandt-kenner ter wereld. Zijn hele leven heeft hij gewijd aan onderzoek naar het werk van Rembrandt en bijna elk werk van de meester ging door zijn handen. Zijn toeschrijving of afschrijving van een werk is nog altijd alles bepalend. Van de Wetering moet beoordelen of de ontdekking van Jan Six een *echte* Rembrandt betreft, waarbij hij zich tegelijkertijd zeer bewust is wat er voor zijn vriend op het spel staat. Als hij in de film oog in oog staat met deze potentieel 'nieuwe' Rembrandt, ontleent het hem letterlijk de adem. Komt dat door het meesterschap dat hij in de penseelstreken probeert te herkennen?

THOMAS S. KAPLAN (1962)

De verbijstering van de New Yorkse zakenman, filantroop, multimiljonair en kunstverzamelaar Thomas Kaplan was groot toen hij in 2003 ontdekte dat het mogelijk was om een schilderij van Rembrandt te kopen. In 2007 kocht hij zijn eerste Rembrandt: *Minerva*. Daarmee opende hij de jacht op Rembrandts. *"There is nothing more lethal than passion and capital."* Inmiddels bezit Kaplan vijftien schilderijen van Rembrandt. Daarmee heeft hij de grootste privécollectie Rembrandts in de wereld. We volgen Kaplan en zijn vrouw Daphne naar exposities van zijn collectie in het Louvre in Parijs en Abu Dhabi. Zijn missie is de schilderijen van Rembrandt vanuit het privé-domein naar het publieke domein te brengen. Hij is ervan overtuigd dat de schilderijen van Rembrandt kunnen bijdragen aan een betere wereld: *Rembrandt can save the world.*

HERTOG VAN BUCCLEUCH (1954)

Het geslacht van de Buccleuchs gaat terug tot 1663, ze behoren tot de rijkste grootgrondbezitters van Europa. De Buccleuch-kunstcollectie die het hertoggeslacht door de eeuwen heen opbouwde wordt beschouwd als een van de mooiste in privébezit, met daarin een ereplaats voor Rembrandts *Lezende oude vrouw*. Het schilderij werd eind 19e eeuw door een voorvader gekocht en wordt door de huidige hertog gekoesterd als een van de hoofdbewoners van het kasteel. Na een inbraak in het kasteel, vijftien jaar geleden, werd het schilderij op een hoge, onbereikbare plek ophangen. Dat stelde het schilderij veilig, maar doet het portret geen recht. We volgen de hertog op zijn persoonlijke queeste om speciaal voor de *Lezende oude vrouw* een kamer in te richten. *"I want to bring her back into family life again, I want to live with her"*.

WIM PIJBES (1961)

“Een diplomatieke rel, nou en? Die Fransen hebben altijd wel een rel. Dat zit in hun DNA. Dat maakt niet uit, they play hard, nou en?” De voormalig directeur van het Rijksmuseum is een *Macher* pur sang, iemand die de wereld als ‘maakbaar’ ziet. Maar hij is ook een vechter en extreem ambitieus, hij wil door muren heen en heeft bewezen dat hij dat kan. Maar wie hoog inzet, overspeelt soms zijn hand. Dat gebeurde bij de te vroeg gepiekte publiciteit rond de aankoop van Rembrandts huwelijksportret van Marten Soolmans en Oopjen Coppit. Pijbes moet met lede ogen aanzien dat ze uiteindelijk gesplitst worden aangekocht door Frankrijk en Nederland. Op meeslepende wijze onthult hij niet alleen de machinaties achter de uiterlijke successtory van de gezamenlijke aankoop, maar maakt hij ook zijn persoonlijke teleurstelling indringend voelbaar.

TACO DIBBITS (1968)

Dibbits, de huidige directeur van het Rijksmuseum, is ambitieus en charmant; met zijn blonde lokken en klassieke maatpakken oogt hij als een *gentleman*. Wanneer de huwelijksportretten uit de collectie De Rothschild te koop aangeboden worden, gaat hij op geheime missie om beideschilderijen voor het Rijksmuseum aan te kopen. *“Je realiseert je wel dat dit nog nooit op de markt is gekomen, iets van zo’n groot belang in de afgelopen 40 jaar, en het ook niet meer zal komen. You’ve got one shot.”* Maar als het Rijksmuseum, na de mogelijkheid van een gezamenlijke aankoop met het Louvre onderzocht te hebben, toch zelfstandig tot aankoop van de twee portretten wil overgaan, drijft dit de Fransen tot het uiterste en dreigt een politieke rel tussen Nederland en Frankrijk.

BARON ERIC DE ROTHSCHILD (1940), kunstverzamelaar

De verkoop van *Marten en Oopjen* laat een letterlijke leegte na in het leven van Franse baron Eric de Rothschild. *"They were in my bedroom. Every time I went to bed, madame was just on the right of my bed and monsieur on the left."* Deze zakenman, wijnbouwer en kunstverzamelaar verkoopt *Marten en Oopjen* met enige weemoed, maar wel voor een aanzienlijk bedrag. Of de familie de verkoop aan twee landen de meest ideale vindt, laat Baron de Rothschild in het midden. Liever reflecteert hij op wat Rembrandt voor hem betekent. *"You know when you look at Rembrandt's paintings, the marvel is that there there's a freedom in them; he let himself go. The older Rembrandt, gets the more he all of a sudden becomes a free spirit. In fact in his paintings are extraordinary, free."*

EIJK & ROSE-MARIE DE MOL VAN OTTERLOO, kunstverzamelaars

De Nederlandse Van Otterloo's, die al bijna hun hele leven in Boston (VS) wonen, bouwden in Amerika hun kapitaal op, zijn fanatieke kunstverzamelaars en mogelijke kopers van een Rembrandt die Jan Six ontdekt heeft. Ongewild raken ze verwickeld in het conflict dat Six met een andere kunsthandelaar krijgt en dat breed in de media uitgemeten wordt. Openlijk spreken ze hun geschoktheid uit over de vete tussen beide kunsthandelaren. Maar zichtbaar wordt ook dat het hen er niet van zal weerhouden het schilderij van Six aan te kopen. Want ook in de wereld van de Oude Meesters geldt: zaken zijn zaken.

DIRECTOR'S NOTES

Er is iets merkwaardigs met Rembrandt; het is alsof zijn werk zo'n uitzonderlijke echtheid, bewegelijkheid en empathie uitstraalt, dat wie een Rembrandt ziet, op zoek gaat naar zichzelf. Dat is wat Rembrandt ook zo speciaal maakte voor de 17^e-eeuwse inwoners van Amsterdam, die in de rij stonden om hem opdracht te geven hun portretten te schilderen; Rembrandt keek onder de oppervlakte, toonde wie iemand echt was. Rembrandt flatteerde zijn geportretteerden niet, had ook oog voor de ijdelheid en opsmuk van de mensen in het milieu die hij schilderde.

Rembrandt paste deze methode ook meedogenloos op zichzelf toe. Zijn zelfportretten, vooral de latere, zijn adembenemende eerlijke verkenningen van de psychische tol die we in het leven betalen. Rembrandt lijkt in zijn late zelfportretten berustend; *neem me zoals ik ben*, lijkt hij te willen zeggen. Hij laat je door zijn manier van kijken en schilderen inzien dat het leven niet perfect is, dat ieder zijn onvolkomenheden heeft. Want dat is wat ons mens maakt. Daarmee houdt Rembrandt ons vanuit de 17e eeuw een spiegel voor die prikkelt en plaagt.

Zoals Taco Dibbits treffend zei: *"Rembrandt is a tribute to humanity"*.

Mijn aanpak van film maken is daar in zekere zin enorm door geïnspireerd. Ik observeer en probeer zoveel mogelijk onder iemands huid te kruipen, zonder te oordelen. Er is altijd sprake van liefde en empathie voor de mensen die ik film. Ik werk lang en intensief aan de vertrouwensband, er moet een emotioneel contract zijn, zonder gaat het niet.

De wereld van de Oude Meesters fascineert mij mateloos en het was een groot voorrecht en genot om zo dicht bij de schilderijen van Rembrandt te mogen komen. Dankzij de unieke toe-

gang tot de schilderachtige elite die deze schilderijen bezit, opende zich een nieuwe wereld voor mij, een waarbij je normaliter niet de kans krijgt achter de voordeur te kijken. En hoewel deze wereld voornamelijk bevolkt wordt door rijke witte – en vaak ook oudere – mannen (vrouwen die Rembrandts bezitten heb ik nergens kunnen vinden) vond ik er thema's die toch ook universeel en van alle tijden zijn. Want ijdelheid, ambitie, jachtlust, geld, overmoed en passie, zijn in principe herkenbaar voor iedereen, voor elk mens.

In 2016 begon ik aan mijn zoektocht naar de betekenis van Rembrandts erfgoed in onze tijd, ik bezocht mensen voor wie het werk van Rembrandt leeft en soms zelfs een obsessie is. Zo publiek als het domein van Rembrandts kunst in musea is, zo verborgen is de wereld achter de gesloten deuren van het privébezit. Het is opvallend hoeveel topwerken van de oude meester zich in de huiskamers van collectioneers bevinden.

In ons eigen Amsterdam ontdekte ik hoe Jan Six XI, de zoon uit het beroemde patriciërsge-slacht Six, zich probeert te ontworstelen aan de druk van de imposante familiegeschiedenis en aan zijn vader. Als filmmaker herkende ik in hem meteen een spannende hoofdpersoon met herkenbare en universele drijfveren. Jans diepe verlangens, misschien zelfs noodzaak, om zich te bewijzen en op eigen merites erkenning te krijgen, maakte hem tot een hoofdpersonage met Shakespeareaanse allure. Het was vanaf het begin duidelijk dat Six tot het uiterste zou gaan en bereid was alles op het spel te zetten om zijn doel te bereiken.

De strijd tussen Nederland en Frankrijk over de aankoop van Rembrandts huwelijkspportretten van Marten en Oopjen belichaamt in de film in vrij letterlijke zin de vraag 'van wie Rembrandt is'. Kan een Rembrandt wel Frans erfgoed zijn? Nadat de Franse baron Eric de Rothschild zijn portretten op de markt bracht, startte de directeur van het Rijksmuseum, Wim Pijbes, een fanatieke lobby om de aankoopssom, 160 miljoen euro, voor dit Nederlands erfgoed bijeen te krijgen. Wat begon als een kunstdeal tussen het Rijksmuseum en verkoper Eric De Rothschild, werd al snel een politiek schaakspel en breidde zich als een olievlek uit. Deze verhaallijn laat in de film zien welke dynamiek Rembrandt veroorzaakt tot op het allerhoogste politieke niveau.

Ik wilde MIJN REMBRANDT opzetten als een karakter -en plot gedreven Shakespeariaans drama, waarbij de hoofdpersonen worden gedreven door menselijke motieven: van hun diepge-wortelde liefde voor Rembrandts schilderijen tot een verbeterde strijd om persoonlijke status of nationale trots. Zo probeer ik een narratieve structuur te bouwen die bijna aanvoelt als een fictiefilm, waarbij de storytelling je op het puntje van je stoel houdt.

Ik ben veel dank verschuldigd aan het vertrouwen en de openheid van al mijn hoofdpersonen, die - hoe verschillend hun werelden ook zijn - tenminste één eigenschap gemeen hebben en waardoor zij allen bevangen zijn: *Rembrandt-koorts*. Het is niet Rembrandt zelf, maar hun passie die in MIJN REMBRANDT de hoofdrol speelt. De vraag die na het zien van de film resoneert is niet: *wat doen wij met het nalatenschap van Rembrandt?*, maar eerder: *wat doet zijn nalatenschap met ons?*

Oeke Hoogendijk, *regisseur*

QUOTES

Oeke Hoogendijk's *MY REMBRANDT* offers a mosaic of delightful and gripping stories surrounding the passions evoked by the Dutch Master, and the desire to own his works.

Nick Cunningham, SeeNL

In de documentaire *MIJN REMBRANDT* laat Oeke Hoogendijk (58) zien hoeveel opwindning het werk van de schilder 350 jaar na zijn dood nog losmaakt.

Edo Dijksterhuis, Het Parool

Hoogendijk kiest geen partij; ze blijft een vlieg op de muur. ... omdat ze op zulke bijzondere plekken wist binnen te komen, is de documentaire de moeite meer dan waard.

Arjen Ribbens, NRC

Het is een kwaliteit van Hoogendijk dat zij steeds met een camera achter de schermen weet te zijn bij actuele ontwikkelingen... De documentaire *MIJN REMBRANDT* laat mooi de hartstocht van kunstverzamelaars zien...

Michiel Kruijt, de Volkskrant

My Rembrandt (2019), an art documentary with surprisingly dramatic twists and turns, focused on individuals who try to discover Rembrandt masterpieces.

Nina Siegal, [Artsy.net](https://www.artsy.net)

PERS OVER HET NIEUWE RIJKSMUSEUM

Hoogendijk has created an artifact, as vital a window into Amsterdam culture as any of the Dutch masterpieces hanging in the museum itself... The comic absurdity of a Joseph Heller novel. *Variety*

The New Rijksmuseum proves that films can describe nuances of character and situation as finely as the finest novel or creative non-fiction.

[rogerbert.com](https://www.rogerbert.com)

...Epic - valuable - engrossing... *Hollywood Reporter*

Hoogendijk's beautifully shot film presents the countless concerns — among them unending revisions demanded. *New York Times*

The New Rijksmuseum takes an eccentric look at art and bureaucracy." *Washington Post*
"Fascinating. Monumental. *Slate*

Hoogendijk breathes life into this compelling reality drama. *Seattle Times*

Enthralling. *New York Post*

The New Rijksmuseum is about art and architecture, but it's a great work of art itself. *Huffpost Arts & Culture*

DISCOURS FILM

Discours Film werd opgericht door Oeke Hoogendijk en was coproducent van Hoogendijks prijswinnende film en televisieserie *Het Nieuwe Rijksmuseum*. In 2016 sloot Frank van den Engel (producent/eigenaar Zeppers Film) zich aan bij Discours Film en samen produceerden zij Hoogendijks lange documentaire MIJN REMBRANDT) en de televisiefilm *Marten en Oopjen, Portret van een Huwelijk*. Op dit moment produceert Discours Film een documentaire waarin de restauratie van De Nachtwacht, het beroemdste schilderij van Rembrandt, wordt gevolgd.

MIJN REMBRANDT

ENGELSE TITEL	My Rembrandt
ORIGINELE TITEL	Mijn Rembrandt
TALEN	Nederlands, Engels, Frans
ONDERTITELS	English
DUUR	97 minuten Kleur
SCENARIO EN REGIE	Oeke Hoogendijk
MONTAGE	Gys Zevenbergen
CO-EDITOR	Boudewijn Koole
CINEMATOGRAFIE	Sander Snoep NSC, Gregor Meerman NSC
GELUID	Mark Wessner
MUZIEK	Alex Simu & Juho Nurmela
SOUND DESIGN	Vincent Sinceretti
GRADING	Bart Verraest
GEDELEGEERD PRODUCENT	Ilja Roomans
PRODUCENTEN	Oeke Hoogendijk & Frank van den Engel
EEN PRODUCTIE VAN	Discours Film
WORLD SALES	Cinephil
DISTRIBUTEUR NL	Cineart
MET DE STEUN VAN	Nederlands Filmfonds Production Incentive AFK Fonds 21 VSB-fonds

BIOGRAFIE REGISSEUR

Oeke Hoogendijk (1961) is een internationaal gelauwerde documentairemaker. Zij studeerde toneelregie aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht (1990) en debuteerde in 1998 met haar eerste filmdocumentaire: *Een gelukkige tijd* (1998); deze werd bekroond met de Nederlandse Academy Award 'Het Gouden Beeld' 1998 en de Comenius Award in Wenen (1999). Haar tweede film, *The Holocaust Experience* (2002), ging in première tijdens IDFA (2002) en werd geselecteerd voor verscheidene festivals in Europa en de V.S.

Hoogendijk volgde ruim tien jaar lang de grootschalige verbouwing en herinrichting van het wereldberoemde Rijksmuseum in Amsterdam. Met dit materiaal maakte zij een vierdelige televisieserie (deel 1&2 2008 en deel 3&4 2013) en een lange bioscoopfilm (2014). Zij ontving hiervoor een groot aantal binnen en buitenlandse prijzen, waaronder een Gouden Kalf op het Nederlands Film Festival, de Prix D'Italia, de Prix du Meilleur Documentaire op het Festival International du Film Montreal en Best Dutch Documentary IDFA 2014.

Hoogendijks specialiteit is documentaires over kunst. Vaak zijn het langlopende projecten met een cinematografische aanpak waarbij de inhoud zoveel mogelijk gevangen wordt in scènes.

Momenteel werkt Hoogendijk o.m. aan de avondvullende documentaire *Licht* (Witfilm), over de unieke Holland Festival-productie waarbij de megalomane operacyclus van Stockhausen werd uitgevoerd onder leiding van Pierre Audi; *De Schatten van de Krim* (Zeppers film) over hoe een eeuwenoude museumcollectie het middelpunt werd van een grote mondiale politieke discussie, en *Operatie Nachtwacht* (Discours Film) over de grootschalige restauratie van *De Nachtwacht*.

FILMOGRAFIE REGISSEUR

- **Een Gelukkige Tijd** (1998)
- **The Holocaust Experience** (2002)
- **Het Nieuwe Rijksmuseum deel 1 & 2** (2008)
- **Het Nieuwe Rijksmuseum deel 3 & 4** (2013)
- **Het Nieuwe Rijksmuseum - de film** (2014)
- **Marten & Oopjen, Portret van een Huwelijk** (2019)
- **Mijn Rembrandt** (2019)

TRAILER <https://vimeo.com/370882127>